

**Miljøministeren** (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil gerne sige til den sidste spørger, at den sidste spørger må selvfølgelig selv om, hvordan man opfatter de her projekter. Men jeg må bede om ikke at blive draget ind på den måde, at man pludselig nu skal sige, at jeg har stået her og gjort grin med det.

Jeg nævner det kun, og jeg skal da gerne give flere eksempler, men det er hele tiden – og det vil jeg sige, inden jeg nævner dem – et spørgsmål om prioritering. Lad os tage sådan et som paradigme Foreningen til fremme af Bæredygtigt Design, butik med eksklusivt økologisk tøj, i alt 750.000 kr. Ja, ja, det var jo et eksempel igen. Men jeg synes da ikke, at det er noget, man skal lave grin med. Jeg kan slet ikke forstå, at man bruger det udtryk. Det er bare et valg.

Gå nu ud og fortæl den danske befolkning, at vi vælger hellere at give 750.000 kr. til en forretning med eksklusivt økologisk tøj frem for at bruge dem inden for sundhedsområdet eller andre steder. Det er da i orden. Det er da et valg. Sådan er det. Det er en prioritering, man foretager.

Mit svar i dag går derfor hele tiden ud på, at jeg sådan set synes, at de her penge vil jeg godt give til, at regeringen kan leve op til det, som den er gået til valg på. Jeg synes da, det er et ædelt formål, at man lever op til det, man selv er gået til valg på.

At jeg så bagefter skal indkassere meninger som, at jeg er ligeglad med arbejdsløsheden: Nej, det er jeg ikke. Eller om jeg slet ikke kan se seriositeten i, at der foregår noget på et niveau dér: Jo, det kan jeg. Der foregår masser af ting, og meget af det foregår frivilligt, og det vil jeg da håbe kan fortsætte.

Men i min verden, hvor jeg skal prøve at prioritere de ting, foretrækker jeg at tage et valg, en prioritering, det synes jeg faktisk er rimeligt, og det er det, jeg har gjort her.

Kl. 14.50

**Jørn Jespersen** (SF):

Miljøministeren kan jo ikke sådan i sin fortsatte ministerkarriere blive ved med at svare på alle spørgsmål og klare sig igennem til alle tider ved bare at sige, »jamen det er bare en prioritering«, og så er der i øvrigt ikke yderligere argumenter – det er bare en prioritering. Man kan da ikke forholde sig til alle mulige emner ved bare at sige det; det er da for tyndt, det er da for svagt. Ministeren har jo dog trods alt haft lidt tid til at

sætte sig ind i området nu, og så kan han da ikke bare nøjes med at sige, at det er en prioritering.

Så siger ministeren: »Det var ikke for at gøre grin med noget som helst, jeg nævner det bare.« Jamen så er det gode spørgsmål da: Hvorfor nævner ministeren det? Hvad var hensigten med at nævne det, hvis det ikke var at gøre grin med nogle bestemte ting?

I øvrigt vil jeg spørge ministeren: Er der efter ministerens opfattelse miljø- og arbejdsmiljøproblemer forbundet med den nuværende praksis inden for frisørbranchen? Er der efter miljøministerens opfattelse miljøproblemer og sundhedsproblemer med den nuværende praksis inden for tekstilindustrien og de produkter, som den frembringer? Ja eller nej.

**Poul Henrik Hedeboe** (SF):

Jeg kunne godt tænke mig at få ministeren til at give et eksempel på en aktivitet inden for Den Grønne Jobpulje, som har været tilfredsstillende, som har været fremadrettet, som ministeren tror på.

Hvis vi tager området økologisk byggeri, så matcher det jo fremtiden med allergier og de problemer, vi har med indeklima; det er vigtigt at lave en udvikling i den retning. Hvis vi ser på landbrugsinteresser, tager det med ind, så kan vi lave isoleringsmaterialer, som er lavet af hamp og hør, som er et anderledes lødigt materiale end rockwool. Rockwool har en stor økonomisk interesse og en meget stor pengepung, som de kan smide omkring med. Men var der ikke et perspektiv i det, som var værd at støtte, altså i det her vækstlag som fremtidssikring?

**Miljøministeren** (Hans Christian Schmidt):

Jeg var glad for, at den sidste spørger netop tager tanken op om netop allergi. Den sidste spørger kan gå råd, nævn og puljer igennem, hvoraf der endnu er mange på Miljøministeriets område. Vi har netop set, at det udvalg, der undersøger forholdene omkring allergi, netop eksisterer endnu, endda med et anseligt beløb afsat, så det er helt rigtigt, at det får lov at være; sådan er det. Så man kan ikke begynde at sige, at det er, fordi regeringen ikke vil prioritere det.

Men jeg er da nødt til at sige, at det er klart, at man er nødt til at træffe et valg, når man skal give sine penge ud, og det leder mig hen til at svare på hr. Jørn Jespersens spørgsmål om, hvorvidt man kan blive ved med at sige prioritering, altså at man hele tiden går ind og finder ud af, hvad det er, man skal gøre, og hvorfor man skal